

מִדּוֹת וְהִנְהָגוֹת טוֹבוֹת בְּפִרְשֵׁת וַיְגַשׁ

- **דְּבַר בְּנִחַת, בְּלִי כַעַס** – יהודה מבקש מיוסף שלא יכעס כדי שיכנסו דבריו ההגיוניים באוזניו.
- **אַחֲרִיּוֹת** - יהודה לוקח אחריות על בנימין ונכנס למשא ומתן עם יוסף.
- **מְסִירַת – כְּבֹד הוֹרִים**: יהודה מוכן להיות עבד עולם במצרים וזאת כדי שח"ו לאביו לא יקרה אסון אם ישמע שגם בנימין איננו.
- **עוֹמֵד בְּדַבְּרוֹ** – יהודה הבטיח שהוא יהיה ערב לשלומו של בנימין והוא מקיים את מה שהבטיח לאביו.
- **רְגִישׁוֹת לְזֹלַת** –
  - יוסף רוצה למנוע בושה מאחיו ולכן הוא מבקש מהמצרים הנמצאים מהחדר שייצאו ממנו (אפילו שהדבר כרוך בסכנה גדולה!).
  - יוסף בוכה ומשתתף בצערו של אחיו בנימין היתום מאמו.
  - יוסף ובנימיים בוכים האחד על הצרות של השני – חורבן בתי המקדש והמשכן.
- **אֵינוֹ נוֹקֵם וְאֵינוֹ נוֹטֵר** – לא רק שיוסף אינו שומר טינה לאחיו על מה שעוללו לו, אלא הוא אף מעודד ומנחם אותם: "וְנִעַתְתָּ אֶל תְּעַצְבוֹ וְאֶל יַחַר בְּעֵינֶיכֶם כִּי מִכְרַתְּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לְמַחְיָה שְׁלַחְנִי אֶלְקִים"...
- **זְהִירוֹת בְּמִמּוֹן הַזֹּלַת – נְאֻמָּנוֹת**: "וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף... וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת הַכֶּסֶף בְּיָתֶהּ פְּרָעָה" – את כל הכסף שהצטבר אצל יוסף ממכירת התבואה הוא הביא לפרעה מבלי שלקח ממנו דבר. (הרמב"ן).
- **גְּבֻרָה – שְׁלִיטָה עֲצָמִית**: יוסף מתגבר על רגשי הנקמה הטבעיים הטבועים בכל אדם ומבקש מאחיו שלא להטיל את האשמה אחד על השני כי כל מה שקרה היה מאת ה' יתברך.
- **הַכֹּל לְטוֹבָה** - יוסף מושלך לבור בדותן, אשת פוטיפר מעלילה עליו עלילות והוא מושלך לבית הסוהר, בכל דרך הייסורים הזאת הארוכה בת שלש עשרה השנים, ידע יוסף לזהות את יד ה' המוליכה אותו, משגיחה עליו והופכת את הרעה לטובה.
- **אֲשֶׁר אָמַתִּי** - כשראה יעקב את העגלות ששלח אליו יוסף סימן לפרשת עגלה ערופה שלמדו טרם עזב את הבית, א"כ זוכר הוא את הסוגיה ואכפת לו מתורה – שמח מאד, רק כעת "ותחי רוח יעקב אביהם".
- **נוֹשֵׂא בְעוֹל** – בנימין קורא לעשרת בניו על שם אחיו הגדול יוסף שנעלם ואין ידוע מה עלה בגורלו באותה תקופה.
- **עֵין טוֹבָה** –
  - יוסף הצדיק מייעץ לאחיו לומר לפרעה שהם רועי צאן כדי שיוכלו להתיישב בארץ גושן מקום המתאים עבורם – מבחינה גשמית ומבחינה רוחנית.
  - יוסף מעמיס על הבהמות של אחיו מזון מכל טוב ארץ מצרים ובשפע.

אהרן קדוש - חומרי למידה בהתאמה ©

